صونیچک چنین خانکی باشد همچو لعل رمانی کبی
شرابی واردر یعنی اهل شرع ظاهر رقص وسماعی و توحیدی منع اتمکه قادر اولورلر
لیکن قلبده اولن عشقی ازاله اتمکه قادر اولماز بو وجهه دخی جایزدر محتسب شراب الکورر
یی منع اتمکه قادر اولور اما دلده مستور اولن عشقی منع اتمکه قادر اولماز میبرد وی
وعمزه کافرت خون خلق میبریزد کیدرسن وسنک غمزه کافرک خلقک قاننی دوکر
میبردی جانا ترا همت فرو باید تیز کیدرسن ای جانا قورقرم سنی یوریور قالورسن
مراد منفور حسن اولنه خطاب در مغرور اولمغه حسن ودن تیز جدا اولورسن یاد عای
شب خیزان ای شکر دهان مستتر شب خیزلرک دعاسی ایله عنادتمه ای شکر
دهان انلرک دعاسی آل در پناه یک اسمست خاتم سلیمانی بر اسمک پناهنده در
خاتم سلیمانی یعنی پادشاهلقی مراد سعادت اخرویه طلب ایدراسیک خدا دوستلرینه
رعایت ایله دیکدر دل زناوک چشمت کوش داشتم لیکن دلمی سنک چشمک ناوکندن
حفظ ایلدم اما ابروی کماندارت می برد پیشانی سنک کماندار ابروک انی پیشانی
ایلم الکور مصرعه کوش بونقطه حفظ معناسنه در پیشانی پیشی معناسنه استعمال اولنور
آتشی ویهلوانلق ومقابله وعیارلق وحیله بونده ثانی واکی احیر ممکن در مهر ومشتری
بواکی معنایه واقع اولمشدر بر پیشانی شر آمد همچو ابرو کرچه بو شقهی
اوزاعادت چو وسلانک بو بیتنده واقع اولمشدر عمزه وچشم تو
شوخند ولی آهن انند ابروان تو به پیشانی اکسا از پیشانی بر شر حافظک
بو مذکور بیتنده خطاب محبوب مجازی به در یا نفسه اولمق روشندر زیرا بوندک
سکونی خلاص زیاده مشکل در یوسف عزیزم رفته ای برادران رحمی بینم
عزیز یوسفم کتندی ای برادرلر بر رحم ایلکوز کر غمش عجب دیدم حال پیر کنعانی
زیرا کنعاننه ای برادرلر مهوم منسوب پیرک حالنی انک غمندن عجب کوردم مرادیمار

لعل پرمانی فرانی
سنتراب سدر

کمانداروصف
مسکیدر

عزیزک فیه اقتدن زیاده متغایر اولدغی بیان در زاهد پشیمان را ذوقی باده خواهد گشت
پشیمان زاهدی شرابک ذوقی دیلیسه در عاقلا مکن کاری که آرد پشیمانی
اذوقی باده خواهد گشت پشیمان زاهدی شرابک ذوقی دیلیسه ای عاقل بر ایش
ایلمکه پشیمانلق کتوره مراد نارک عشق الهی اولان پشیمان اولور دیمکدر از دم در آرجو
زی تا زرشادی زنم دست هرکون تیومدن الحر وکل تا سرورون ال اورم یعنی ان
قارصم دوشینی جمع تیوبت راستی بهمانی تاکه استقامت حصولی ایله راوشن
لکلاولسنی یعنی راستلق سبب سرور اولور مصراع اولدن مراد وصال یار عزیز
طلبی در مصراع ثانیدن مراد استقامت وسبب وصال وروشن دلک ایدوکی
بیان در جمع کن باحسانی حافظ پریشانی را ای پریشان حافظی احسان ایله جمع ایله
ای شکنج گیسویت مجمع پریشانی ای جانان کرسنک گیسوک بوکلمی پریشانلغک مجمعی
وزیره تظلم صورتیله عرض حال ایدوب آندن براحسان طلبی ایچون کندو سندن بر
محلا مخاطب پیدا ایلمشدر کتونتو فارغی از من ای نگار سنگین دل ای مستغنی
دلی رحیم نگار اکرسن بندن فارغک ایسک یعنی باکه التفات ایمیه سن حال خود
نخواهیم گفتن پیش آصف ثانی اصف ثانی بکا وکند کندو حالمی دیسم کرگ یعنی
سندن وزیره شکایت ایدرم بو خطاب دخی اول خطاب اوسلوبی در ول
هوا خواه توام جانا ومیدانم که میدانی سنک محکم ای جان و
بیلورمکه بیلورسن که هم نادیده می بینی وهم ننوشته میخوانی که هم
کورلمشی کوررسن وهم یازلمشی اوقورسن خطاب خدایه در که بوحال اکه
مخصوص در ملک در سجود آدم زمین بوس تو نیت کرد ملک آدمه
سجود اتدکده سنک اوکنکی مراد بکه نیت ایلدی که از حسن تو چیزی یافت
بیش از حد انسانی زیرا انا نه منسوب اولن حددن یعنی صفت انسانی

کشت بونده سنتق
سنتانسه در

بو یله حالیه بیدا ایلمک
سنتراکک فارغلار

Copyright © King Saud University

Created with PDFsharp 1.2.1269-g (www.pdfsharp.com) 1